

med pengeinstitutternes kunder. Forslaget herom findes i lovforslagets § 1, nr. 2.

Således som lovens § 8 C, stk. 2, er affattet, må det anses for tvivlsomt, om bestemmelsen giver hjemmel for, at skattemyndighederne selv kan indhente de her nævnte oplysninger ved hos pengeinstitutter m. fl. at gennemgå disses regnskabsmateriale og bilag og på stedet foretage de nødvendige notater til opfyldelse af oplysningspligten. Det kan således tænkes anført, at pengeinstitutterne kun har oplysningspligt inden for de i § 8 C anførte rammer, og at en videregående pligt ikke kan pålægges dem med hjemmel i § 6, stk. 3. Efter denne regel skal enhver erhvervsdrivende give skattemyndighederne adgang til på stedet at gennemgå regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for skatteligningen, når der er rimelig ligningsmæssig grund dertil. Denne bestemmelse giver også hjemmel for kontrol med andre skatteydere.

Da der skønnes at være behov for, at de skatte-lignende myndigheder i visse situationer kan henvende sig i pengeinstitutter, hos bankierer og vekselere for „på stedet“ at indsamle oplysninger som nævnt i § 8 C, stk. 2, 1. og 2. pkt., foreslås det at give Ligningsrådet en utvetydig bemyndigelse til at bestemme, at de skattelignende myndigheder skal være berettigede til at foretage gennemgang på stedet i pengeinstitutter m. fl. af regnskabsmateriale, bilag og dokumenter for at sikre sig oplysninger til brug ved en skattemæssig kontrol.

De foreslåede lovændringer medfører ikke øget personaleforbrug eller større udgifter for skatteadministrationen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Efter den gældende lovs § 8 C, stk. 2, 1. og 2. pkt., påhviler der banker, sparekasser, bankierer, vekselere, advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervmæssigt udlåner penge, en vidtgående oplysningspligt overfor skattemyndighederne, når talen er om *navngivne personer*. Skattemyndighederne kan, når der spørges „på navn“, kræve *alle* oplysninger om den pågældende persons indskud, lån, depoter eller boks.

I lovbestemmelsen er der til illustration af hvilke oplysninger, der kan kræves, nævnt følgende: oplysninger om størrelsen af lån, om indestående eller forvaltede midler og disses afkastning, bevægelser på indskud- eller lånekonti, om trukne og indsatte checks, diskonterede vekslere og om sikkerhedsstillelse for lån og kreditter.

Beføjelsen til at indfordre „bankoplysninger“ efter lovens § 8 C, stk. 2, 1. og 2. pkt., vedrørende navngivne personer er tillagt *skatterådene eller højere ligningsmyndighed*. Denne begrænsning hidrører fra ændringen af skattekontrolloven i folketingssamlingen 1963-64. Det var oprindelig foreslået, at denne beføjelse også skulle tilkomme de kommunale ligningsmyndigheder, men under udvalgsbehandlingen fandt man det mest hensigtsmæssigt, at beføjelsen skulle tilkomme skatterådet eller højere ligningsmyndighed.

Efter gennemførelsen af kommunalreformen i 1970, hvorved antallet af primærkommuner gik ned fra ca. 1400 til 275, er der sket en udbygning af de kommunale skatteforvaltninger til varetagelse af de forøgede arbejdsopgaver indenfor skatteadministrationen. Det forekommer derfor ikke længere hensigtsmæssigt, at beføjelsen til at indfordre „bankoplysninger“ for navngivne personer kun kan anvendes af skatterådet eller højere ligningsmyndighed.

Under hensyn til det anførte foreslås det under forslaget § 1, nr. 1, at ændre bestemmelsen om indfordring af „bankoplysninger“ for navngivne personer således, at den kan bringes i anvendelse af *skattemyndighederne*.

Udtrykket „personer“ omfatter også selskaber, foreninger og andre „juridiske personer“ og kollektive enheder.

Til § 1, nr. 2.

Den her foreslåede nye kontrolbeføjelse, hvorefter skattemyndighederne ved henvendelse i pengeinstitutter, hos bankierer og vekselere, men ikke hos advokater, „på stedet“ får adgang til selv at producere de ønskede oplysninger, skal kun kunne anvendes efter Ligningsrådets bestemmelse. Beføjelsen skal kunne anvendes med henblik på skattemæssig kontrol med såvel navngivne som ikke navngivne personer. Udtrykket „personer“ omfatter fysiske personer og „juridiske personer“ etc. Beføjelsen kan tænkes anvendt med henblik på enkelte navngivne personer eller overfor grupper af unavngivne skattepligtige uanset om de er erhvervsdrivende eller ej.

Som bestemmelsen er formuleret, skal skattemyndighederne være berettiget til at foretage gennemsyn af alt regnskabsmateriale, bilag og dokumenter og på grundlag heraf notere alle ønskede oplysninger til brug ved en skattemæssig kontrol, herunder også personnummer eller CIR-nummer (arbejdsgivernummer).